

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry ProFur
PL 92
65101 Vaasa

Poikkeuslupa haitallisen vieraslajin pitämiseksi tarhaustarkoituksessa

Euroopan komissio on 7.11.2018 antamallaan päätöksellä C2018/7216 Suomelle annettavasta hyväksynnästä lupien myöntämiseen supikoirien kasvatukselle turkistuotantoa varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 mukaisesti hyväksynyt Suomelle oikeuden myöntää lupia, joiden perusteella voidaan:

- (a) pitää ja kasvattaa supikoiria (*Nyctereutes procyonoides* Gray, 1834) suljetuissa säilöissä turkistuotantoa varten;
- (b) antaa supikoirien lisääntyä suljetuissa säilöissä turkistuotantoa varten;
- (c) vaihtaa ja käyttää supikoiria turkistuotantoa varten sekä
- (d) kuljettaa supikoiria suljettuihin säilöihin ja suljetuista säilöistä turkistuotantoa varten.

Komission hyväksyntä koskee Komission hyväksyntäpäätöksen liitteessä I ja tämän päätöksen liitteissä 1-137 lueteltuja toimipaikkoja sekä niissä määritetyt supikoirien yksilöiden määrää, sillä edellytyksellä, että kyseiset toimipaikat noudattavat Komission hyväksyntäpäätöksen liitteessä II esitetyt edellytyksiä.

HAKEMUS

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry ProFur on 15.11.2018 päivätyllä kirjeellä pyytänyt aluehallintovirastolta Euroopan parlamentin ja neuvoston Vieraslajiasetuksen ((EU) 1143/2014) 8 artiklan ja 9 artiklan mukaista poikkeuslupaa supikoiran, tarhattuna suomensupin, pitämiseksi ja lisäämiseksi turkistarhaustarkoituksessa.

Turkiseläinkasvatus on tärkeä elinkeino Suomen maaseudulla ja sillä on suuri sosioekonominen vaikutus etenkin Länsi- ja Itä-Suomessa. Tällä hetkellä Suomessa on 132 suomensupia kasvattavaa turkistilaa. Suomensupin lisäksi lähes kaikki nämä tilat myöskin kasvattavat yhtä tai useampaa muuta turkiseläinlajia.

Suomensupia kasvatetaan Suomessa noin 10 %:lla turkistiloista. Näiden tilojen siitoseläinmäärä vaihtelee 30 000 ja 40 000 eläimen välillä ja vuosituotos on noin 130 000 - 160 000 nahkaa vuosittain.

Turkiseläinkasvatusta harjoitetaan sellaisilla maaseutualueilla, jossa muu maatalous ja kasvinviljely on niukkaa, ja jossa vaihtoehtoiset tuotantosunnat

ovat rajattuja. Suomensupin ja muiden turkiseläinten kasvattaminen on tärkeä elinkeino, jotta maaseutualueet voidaan pitää asuttuina.

Suomensupin kasvatusta on perinteen mukaan tärkein maan itäosissa, jonne laji tuotiin 1940-luvulla. Karjalassa 50 % kaikista turkistiloista tuottavat suomensupinnahkoja. Pohjois-Pohjanmaalla osuus on 15 % ja Etelä-Pohjanmaalla 5 % tiloista. Suomensupia tuotetaan myös muilla turkistuotantoalueilla Suomessa.

Sosioekonominen vaikutus

Turkiseläinkasvatusta on keskittynyt Suomen maaseudulle ja sen vaikutus alueellisesti elinkeinoelämään on merkittävää. Joidenkin kuntien osalta turkiseläinten kasvatusta on sektori, joka pitää taloustaseen positiivisena, ei ainoastaan turkistilojen vaikutuksesta, vaan myös siihen liittyvien sivuelinkeinojen avulla (esim. rehu, tarvikemyynti, kuljetukset, nahkonta, muokkaus, pukineiden valmistus sekä infrastruktuuri).

Suomessa on 10 rehukeskusta, jotka valmistavat turkiseläinrehua. Vuonna 2015 valmistettiin noin 477 000 tonnia rehua, jonka arvo oli 157 miljoonaa euroa. Noin 10 % tästä käytetään suomensupin kasvatukseen. Itä-Suomessa, missä suomensupilla on suurempi osuus turkistuotannosta, noin 50% valmistetusta rehusta käytetään suomensupin kasvatukseen.

Rehunvalmistuksella on suura työllistävä vaikutus sekä tuotannon että kuljetuksen osalta. Vuonna 2015 rehusektori työllisti 284 työntekijää.

Turkiseläinrehu valmistetaan pääosin paikallisista raaka-aineista. Tämä tuo työllistymismahdollisuuksia myös monelle muulle alalle, kuten kalastussektorille, maatalouteen ja eläintenpitoon. Itämeren ja Suomen suurten järvien kalastajat ovat riippuvaisia turkiseläinsektorista. Noin puolet silakan ja kilohailin kalastussaaliista, noin 80 000 tonnia, käytetään turkiseläinrehun raaka-aineena. Käytetyn kalasaaliin arvo on noin 15,2 miljoonaa euroa. Kalastuksella on myös positiivisia ympäristövaikutuksia, koska kalastus vähentää fosforin ja typen määrää merissä. Silakan ja kilohailin kalastus vähentää 3,6 % fosforin kokonaiskuormasta ja 1,4 % tyypeistä. Lisäksi rehusektori hyödyntää teurastamoiden sivutuotteita. Noin 160 000 tonnia sivutuotetta tuotetuista naudoista, sioista ja siipikarjasta käytetään turkiseläinrehun raaka-aineena vuosittain. Tämän materiaalin hävittäminen, ellei sitä käytettäisi turkiseläinten rehuksi, olisi noin 20 € tonnia kohti, joka tarkoittaisi 3,2 miljoonaa euroa vuosittain. Rehuun käytetään myös paikallista viljaa, mikä luo työpaikkoja myös kasvinviljelijöille.

Joillakin pienemmällä tiloilla eläimet nahkotaan tilalla, mutta suurin osa tiloista lähettää eläimensä nahkontakeskuksiin. Nahkonta ei aiheuta elävien eläinten kuljettamista, vaan eläimet lopetetaan tilalla. Suomessa on useita nahkontakeskuksia, jotka työllistävät satoja ihmisiä nahkontakauden aikana. Suomensupien nahkonta maksaa noin 1,25 miljoonaa euroa vuosittain (140 000 eläintä, yhden eläimen nahkonta maksaa 9 euroa). Vaikka tuottaja nahkoisi eläimet kotitalallaan itse, kustannus olisi lähes sama koneiden, tarvikkeiden ja tilapäisen nahkontatyövoiman hinnan vuoksi. Työvoima, joka tarvitaan sadan nahan nahkomiseen, kuljetukset mukaan lukien, on noin 3,5 henkilöä per päivä. Tämä tarkoittaa sitä, että kuukauden mittaisen nahkontakauden aikana 190 henkilöä tarvitaan joka päivä ainoastaan suomensupin nahkontaan.

Suomessa tuotetut nahat myydään suomalaisen huutokauppayhtiön Saga Furs Oyj:n kautta. Vuonna 2015 Saga Fursilla oli 328 työntekijää. Suomensupi oli ensimmäinen kokonaan sertifioituissa lajitelmissa myytävä tuote Saga Furs -huutokauppayhtiössä ja nykyään Saga Furs ei hyväksy myytäväksi muita kuin sertifioituja suomensupin nahkoja. Suuret muotibrändit suosivat eettisesti tuotettuja ja sertifioituja suomensupin nahkoja, jotka myydään Saga Fursin kautta ja tuotetaan Suomessa. Mikäli lupa suomensupin kasvatukselle evättäisiin, ainoa vaihtoehtoinen taho ostaa supinnahkoja on nahkojen hankinta Kiinasta, jolloin takeita eläinten hyvinvoinnille ei ole.

Nahat viedään pääosin Aasiaan. Vuoden 2015 tilastot osoittavat, että nahkojen kokonaisviennin arvo oli noin 611 M€. Turkistiloja Suomessa oli 931, joista 76 oli suomensupia kasvattavia tiloja. Suomensupin kasvatuksen arvon osuus Suomessa on 5-10 % kokonaistuotannosta vuosittain markkinoiden vaihtelujen mukaan. Verrattuna moneen muuhun maataloussektoriin Suomessa on selvää, että turkissektori on sekä merkittävä että kannattava ala.

Vuonna 2015 investoidun rahan palautuksella mitattuna turkiseläinsektori oli kolmanneksi kannattavin ala Suomessa. Suomensupin kasvatusta edustaa noin 7 % turkiseläinsektorin arvosta. Kymmenessä suurimmassa kunnassa Pohjanmaalla, turkiseläinsektori toi 4 - 14 % kaikesta kuntaverotuksesta. Uusikaarlepyyssä, jossa on eniten turkistiloja, jopa viidennes kaikista verotuloista tuli turkiseläinsektorilta, mikä tarkoittaa noin 500 € kansalaista kohti. Vaikka turkiseläinsektorin vaikutus paikallisesti on merkittävä, myöskään sen kansallista merkitystä ei voi aliarvioida. Vuonna 2013, mikä oli huippuvuosi turkiseläinsektorilla, elinkeino maksoi 57 M€ yritysvero, josta suomensupin tuotannon osuus oli lähes 3,5 M€. Tätä voidaan verrata vuoden 2013 Valion maksamaan yritysveroon, 14,7 M€.

Suomensupin kasvatusta ei voida korvata millään muulla turkiseläinlajilla. Suomensupin nahka on uniikki tuote, jota ei voida korvata minkään tai ketun nahalla. Lähes kaikki maailman supinnahat tuotetaan Suomessa, pieniä määriä on kuitenkin tuotettu myös Puolassa. Suomensupia on vahvasti jalostettu Suomessa ja nahkan laatu on kehittynyt valtavasti. Jalostus on myös tuonut uniikkeja värimuunnoksia suomensupista. On huomattava, että valtava jalostustyö, jolla on suuri taloudellinen ja tekninen arvo, on tehty, jotta supikoirasta on tullut se ainutlaatuinen turkiseläin mikä se tänä päivänä on.

Suomessa kasvatetun suomensupin voidaan katsoa olevan kansallinen rotu, kuten esimerkiksi eräät suomalaiset kyytöt. Lupa jatkaa suomensupin kasvatusta Suomessa on erittäin tärkeää, jotta tämän ainutlaatuisen turkiseläimen genomi voidaan säilyttää.

Suomensupin sertifiointi

Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ProFur on vastuussa sertifiointijärjestelmästä ja pitää kirjaa sertifioituista turkistiloista. Sertifiointiasioista vastaava Sertifiointikomitea toimii Suomen turkiseläinten kasvattajain liiton hallituksen alaisena. Päätävältä sertifiointiin myöntämisestä ja mahdollisesta peruuttamisesta on Suomen turkiseläinten kasvattajain liiton hallituksella.

Suomensupia kasvattavat tilat, jotka ovat Suomen turkiseläinten kasvattajain liiton jäseniä, ovat kaikki sertifioituja tiloja ja noudattavat sertifiointijärjestelmän

minimivaatimuksia. Sertifiointijärjestelmä perustuu nykyiseen lainsäädäntöön (turkiseläinasetus 1084/2011). Sertifiointijärjestelmässä on myös kriteereitä, jotka ylittävät lainsäädännön vaatimukset. Kriteereitä uudistetaan jatkuvasti: kriteerejä lisätään muuttuvan lainsäädännön mukaisesti ja alan strategioita myötäillen ja vanhentuneet kriteerit poistetaan.

Euroopan unionin vieraslajilista tulee supikoiran osalta voimaan 2.2.2019, jolloin luvan ehtoja täytyy noudattaa turkistiloilla. Tällöin sertifiointijärjestelmä uusitaan ja kriteerit vieraslajiasetuksen artiklasta 8 ja 9 lisätään sertifiointijärjestelmään. Kaikki tilat, jotka hakevat lupaa kasvattaa suomensupia noudattavat uudistettua sertifiointijärjestelmä 2.2.2019 lähtien. Näiden kriteereiden noudattamista tarkistetaan auditointien yhteydessä. Uudistetut sertifiointikriteerit ovat hakemuksen liitteenä.

Etenkin pakovarmuuteen kiinnitetään huomiota uudistetuissa sertifiointikriteereissä. ProFur varmistaa, että kaikki tuottajat ovat tietoisia vaatimuksista ja on tiedottanut suomensupia kasvattavia tuottajia asiasta postitse, sähköpostitse, lehtiartikkeleiden avulla, blogin ja sosiaalisen median kautta sekä ProFurin järjestämällä toistuvilla koulutustilaisuuksilla, paikallisten jäsenyhdistyksen toimista, ammattikoulutusta järjestävien oppilaitosten sekä erilaisten hankkeiden kautta. Kaikkia suomensupikasvattajia on lähestytty myös puhelimitse, joten he ovat kaikki tietoisia vieraslajiasetuksen tuomista vaatimuksista.

Suomalaisten turkistilojen auditointi

Suomalaisten turkistilojen sertifiointikriteerejä tarkastetaan auditointien toimista. Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ProFur on vastuussa auditointien kouluttamisesta. Luova Oy:n auditointi raportoi jokaisen tilan auditointitulokset eri kriteerien osalta ProFuriin.

Tieteelliseen tutkimukseen perustuva WelFur on hyvinvoinnin arviointiohjelma, jota on ollut kehittämässä seitsemän eurooppalaista yliopistoa. Se perustuu Euroopan komission Welfare Quality Projectiin. WelFur on osa suomalaisten turkistilojen sertifiointijärjestelmää. WelFuria on implementoitu kaikilla Euroopan minkki- ja kettutiloilla vuodesta 2017 lähtien. Fur Europe, kattojärjestö, joka kattaa koko eurooppalaisen turkiseläinkasvatuksen arvoketjun, hallinnoi WelFur -protokollaa. Puolueeton ja akkreditoitu Baltic Control tekee WelFur -auditoinnit ja Suomessa Luova Oy on alihankkija Baltic Controlille. Luovan auditointi tekevät WelFur -auditoinnit ja saman käynnin aikana tilasertifiointikriteerit auditoidaan. Auditointi raportoi WelFur -datan auditoinnista Baltic Controlille ja tilan sertifiointidata raportoidaan Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ProFur ry:lle.

Vieraslajiasetuksen artiklan 8 ja 9 mukaisten kriteerien noudattamista kontrolloidaan vuosittain auditointikäyntien yhteydessä. Lupaviranomainen, Etelä-Suomen Aluehallintovirasto on myös vastuussa vieraslajiasetuksen ehtojen valvonnasta ja voi myös peruuttaa lupia, mikäli säännöksiä ei noudateta.

Suomensupin vaikutukset supikoiran villipopulaatioon

Supikoiran populaation koosta Suomessa ei tiedetä kovin paljon. Arviot populaatiosta vaihtelevat 350 000 ja 900 000 eläimen välillä. Vuosittain metsästetään noin 100 000-170 000 supikoiraa. Vuonna 2015 määrä oli 160 000 eläintä. Vuosina 2007 - 2012 Pohjanmaalla metsästyssaalis oli 2000 -

2400 supikoiraa. Vaikka suurin osa tiloista on tällä alueella, villin supikoiran populaatio näyttäisi olevan alhaisempi siellä kuin muualla Suomessa. Verrattuna supikoiran saalismääriin, tämä voisi tarkoittaa sitä, että kasvatetulla suomensupilla ei ole vaikutusta villipopulaation perustamiseen tai leviämiseen. Venäläinen supikoirapopulaatio on raivotaudin kantaja, kun taas Suomi on listattu raivotautivapaaksi maaksi vuodesta 1991. Suomi on vastustanut raivotautia tehokkaasti vuosikymmeniä. Tuoreimmat raivotautitapaukset Suomessa ovat vuosina 1988-89, kun tauti siirtyi rajan yli ja tartutti kettuja ja supikoiria Kaakkois-Suomessa. Tauti hävitettiin syöttirokotuskampanjan avulla. Tavoitteena on pitää Suomi raivotautivapaana myös tulevaisuudessa. Supikoiran populaatio Suomessa on niin massiivinen, että sen poistaminen ei ole mahdollista. Mikäli populaatiota vähennetään tehostetun metsästämissä avulla, alueelle tulisi uusia eläimiä maan itärajan yli. Uuden populaation siirtyminen Suomeen olisi niin nopeaa, että nykyinen rokotusohjelma syöttirokotusten avulla tulisi mitätöidä. Kasvatetuilla suomensupeilla ei ole raivotautia tiloilla. Ainoa todistettavasti luonnosta leviävä tauti on harvinaiset kapitapaukset. Yleensä kapi löydetään aitaamattomilta tiloilta, kissojen tai villieläinten tuomana. Kapia vastaan on tehokas lääkitys. Kaikilla suomensupia kasvattavilla tiloilla tulee olemaan ympärysaita 2.2.2019.

Hakemuksessa liitteenä on taulukko, jossa on kuvattu kaikki 137 tarhaa, joille poikkeuslupaa haetaan, sijainti- ja vastuuhenkilötietoineen sekä viimeisten ohjauskäyntien ajankohdat.

TARKASTUKSET

Turkistarhojen ulkoaitavaatimusten toteuttamisen osalta aluehallintovirasto tarkasti ja hyväksyi kaksi erilaista tarhoilla tehtyä ulkoaitaratkaisua 10 - 11.10.2018.

ALUEHALLINTOVIIRASTON RATKAISU JA PERUSTELUT

Ratkaisu

Aluehallintovirasto myöntää Suomen turkiseläinten kasvattajain liitto ry ProFurille, jatkossa luvanhaltija, poikkeusluvan pitää ja kasvattaa supikoiria ja antaa niiden lisääntymistä sekä käyttää, vaihtaa ja kuljettaa supikoiria turkisten tuotantoa varten tätä päätöstä täydentävissä tarhakohtaisissa liitteissä 1-137 yksilöidyillä turkistarhoilla edellytyksellä, että hakemuksessa kuvattu kunkin tarhan sertifiointi on pidetty voimassa.

Tämän päätöksen tarhakohtaisissa liitteissä 1-137 on mainittu kunkin tarhan toiminnanharjoittaja, Y-tunnus, tarhan vastuuhenkilö, tarhan koordinaatit sekä käyntiosoite, sijaintikunta, jalostuseläinten määrä, jälkeläisten määrä ja tarhan enimmäiskapasiteetti.

Komission päätöksen mukaisesti aluehallintovirasto ei enää ilman komission uutta poikkeuslupapäätöstä voi muuttaa tämän luvan liitteissä 1-137 yksilöityjen tarhojen eläinten enimmäismääriä tai myöntää kansallisia poikkeuslupia muille turkistarhoille.

Luvanhaltijan on pidettävä ajantasaista luetteloa turkistarhojen vastuuhenkilöistä yhteystietoineen.

Luvanhaltijan on pidettävä ajantasaista kirjanpitoa luvan liitteissä kuvattujen tarhojen sertifioinneista.

Luvanhaltijan on valvottava ja huolehdittava, että jokainen liitteissä 1-137 yksilöity turkistarha noudattaa komission poikkeuslupapäätöksen C(2018) 7216 final liitteen II luvanmyöntämisehtoja.

Jokaisen liitteissä 1-137 yksilöidyn turkistarhan on noudatettava tarhaa koskevan liitteen lupaehtoja.

Jokaisen liitteissä 1-137 yksilöidyn turkistarhan on pidettävä ajantasaista kirjanpitoa jo aiemmin hankituista, luonnosta hankittavista ja käyttämistään eläimistä sekä niiden hävittämisestä.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto voi peruuttaa vieraslajiasetuksen 8 tai 9 artiklan nojalla myönnetyn luvan asetuksen (EU) 1143/2014 8 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti osittain tai kokonaan, jos luvassa ja tarhakohtaisessa liitteessä määritetyt lupaehtoja, edellytyksiä tai eläinten enimmäismääriä on rikottu.

Kopio tästä päätöksestä sekä kyseistä turkistarhaa koskeva päätöksen liite on pidettävä turkistarhalla henkilöstölle helposti saatavilla. Tiedot vastuuhenkilöstä on pidettävä turkistarhalla työskenteleville helposti saatavilla.

Lupa on voimassa 31.1.2049 asti.

Perustelut

Supikoira (*Nyctereutes procyonoides* Gray, 1834) sisältyy unionin kannalta merkityksellisten haitallisten vieraslajien luetteloon, jäljempänä ”unionin luettelo”, jonka komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) N:o 1143/2014 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Siihen sovelletaan sen vuoksi kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia.

Asetuksen (EU) N:o 1143/2014 8 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat antaa lupia, joiden perusteella toimipaikat voivat harjoittaa tiettyjä unionin luetteloon sisältyviin lajeihin liittyviä toimia. Poikkeustapauksissa, joissa se on pakottavaan yleiseen etuun liittyvistä syistä tarpeen, jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) 1143/2014 9 artiklan mukaisesti antaa lupia, joilla toimipaikat saavat suorittaa muita toimia edellyttäen, että komissio on antanut tälle hyväksynnän kyseisen jäsenvaltion hakemuksesta.

Suomi toimitti 25 päivänä kesäkuuta 2018 komissiolle perustellun hakemuksen sen hyväksymisestä, että Suomi voi myöntää 132 toimipaikalle luvat, joiden perusteella kyseiset toimipaikat voivat pitää ja kasvattaa supikoiria ja antaa niiden lisääntyä sekä käyttää, vaihtaa ja kuljettaa supikoiria turkisten tuotantoa varten. Hakemus täyttää kaikki asetuksen (EU) N:o 1143/2014 9 artiklan 4 kohdassa esitetyt vaatimukset.

Hakemuksessa on tuotu esiin tärkeä yleinen etu, joka Suomessa liittyy turkistarhaukseen erityisesti maaseutualueilla. Siinä kuvataan turkistarhauksesta saatavat tulot ja edut mukaan lukien suorat tai välilliset työllistymismahdollisuudet sekä mahdollisuudet Suomen aluekehityspolitiikan

mukaisesti pitää maaseutuyhteisöt elinvoimaisina ja ylläpitää turkistarhauksen arvoa taloudellisena toimintana tietyillä alueilla.

Hakemus sisältää tiedot uusien tai korvaavien yksilöiden toimittamisesta. Tältä osin Suomi on poikkeuslupaa hakiessaan todennut, että kukin yksittäinen toimipaikka tarvitsee vuosittain jalostuseläinkannan, joka on enintään 10 prosenttia sen alkuperäisestä kannasta.

Supikoirayksilöiden määrän kutakin hakemuksen kattamaa toimipaikkaa kohti ei ylitä suljetun säilön vastaavaa kapasiteettia.

Kun otetaan huomioon turkistarhojen pitkäaikaiset investoinnit infrastruktuuriin sekä tarve antaa varmuutta kyseisten turkistarhojen toiminnoille, komission käsityksen mukaan hyväksynnän keston olisi oltava 30 vuotta.

Hakijalla on käytettävissään toiminnan laatu ja laajuus huomioiden asianmukaiset tilat, välineet ja menettelyt haitallisen vieraslajin leviämisen estämiseksi. Hakijalla on käytettävissään toimintaa varten asianmukainen henkilöstö.

Sovelletut oikeusohjeet

Laki vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta (1709/2015) 3 §, 5 §, 12 § ja 13 §

Vieraslajiasetus ((EU) N:o 1143/2014) 8 artikla ja 9 artikla

Komission päätös C2018/7216

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Hämeenlinnan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja antaa läänineläinlääkäri Tapani Parviainen, puhelin 0295 16180, tapani.parviainen@avi.fi.

Läänineläinlääkäri

Tapani Parviainen

Jakelu Hakija

Tiedoksi Maa- ja metsätalousministeriö

Maksu 16275 €

Suoritemaksun määrääminen perustuu aluehallintovirastoista annetun lain (896/2009) 8 §:n sekä valtioneuvoston asetukseen (997/2017) aluehallintoviraston maksuista vuonna 2018 ja asetukseen (1244/2018) aluehallintoviraston maksuista vuonna 2019 ja 2020.

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että julkisoikeudellisesta suoritteesta määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen oikaisua maksun määränneeltä viranomaiselta kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä.

Tämän päätöksen valmisteluun tarkastuksineen ja järjestelmätallennuksineen on käytetty 217 tuntia á 75 €.

Tämä asiakirja ESAVI/22892/2018 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ESAVI/22892/2018 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Parviainen Tapani A 15.01.2019 11:44